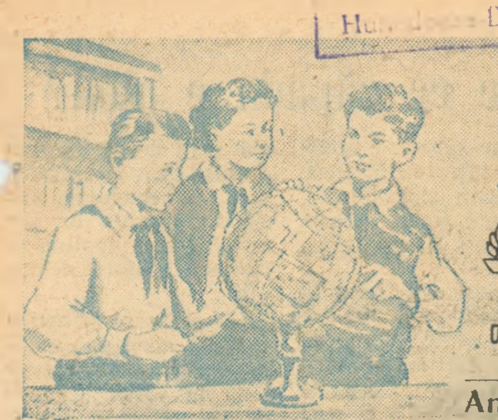

Proletari din toate țările uniți-vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 13 (265) ★ Sâmbătă 27 Feb. 1954 ★ 4 pag., 15 bani

CLOPOȚELUL

De când îl știu băieții din internatul Școlii medii de 10 ani, nr. 3-12 din București, nu-și aduc aminte ca măcar odată clopoțelul lor să nu-și fi respectat programul: la 6 deșteptarea, la 8 începutul cursurilor, la 1 și jumătate prânzul... Așa îl știu băieții din internat: punctual, nevoie mare!

Dar iată că într'o dimineață însuși clopoțelul și-a călcat pe obicei. Trecuse demult ora 6 și clopoțelul uitase parcă să mai sune. In dormitor nu mai dormea nimeni. Agățați de pervazurile ferestrelor, băieții priveau cu uimire afară. Viscolul era acum în toi și grămădea peste străzi și case troiene cu toptanul. Așa ceva vedeau băieții pentru prima dată'n viață.

— V'am spus eu? Astăzi nu se mai țin cursuri, vorbi Manea într'un târziu. Ați văzut că nici clopoțelul n'a mai sunat...

Dar vorba îi fu întreruptă tocmai de sunetul vesel al clopoțelului. Nici vorbă. aceasta îi puse pe băieți într'o nedumerire și mai mare.

— Haideți la tovarășul director, propuse Manea. El ne va spune...

★

Directorul școlii, aștepta să vină toți băieții. Alături de el se aflau mulți dintre profesori, care înfruntând viscolul, veniseră la școală.

— Băieți, vorbi directorul, din pricina viscolului și a nămeților, școlarii care sunt externi nu vor putea veni la cursuri. Și până nu se vor curăța drumurile, în școala noastră nu se vor mai face lecții.

Un murmur străbătu rândurile celor adunați. Directorul așteptă să se facă liniște, apoi vorbi:

— Nu vom face lecții, în schimb vom recapitula parte din materia învățată. Tovarășii profesori sunt aici și vor fi în fiecare zi.

...Și din ziua aceea băieții au început să muncească după un program nou. După noul orar a început să sune și clopoțelul. Au fost însă împrejurări în care clopoțelul n'a mai sunat după program...

...Odată, băieții stăteau în dormitor, jucau șah, citeau glumeau între ei. Și iată că clopoțelul i-a chemat pe toți în fața cancelariei

In dormitor, în timpul liber.

— S'a terminat pâinea în magazie vorbi directorul, iar dela fabrică n'o putem aduce decât cu brațele Cine vrea să meargă?

Aproape toți cei mari s'au înscris, dar s'au înscris și mulți pionieri.

— Pe copii nu-i luăm cu noi, protestară cei mari. Afară e frig, e viscol!

— Dar pe cei dintr'a opta dece-i luați? săriră pionierii. Intre clasa a VII-a și a VIII-a nu-i cine știe ce diferență... Un an doar!

— Exact! întăriră cei dintr'a VI-a. Iar între noi și cei dintr'a șaptea este aceeași diferență! Un an!...

N'a fost chip! A trebuit până la sfârșit să se facă și o echipă de pionieri. Alături de cei mari, echipa de pionieri a adus zilnic pâine proaspătă dela fabrică

...Altădată, băieții stăteau în clasă și citeau. Cei mari plecaseră să curățe zăpada pe una din străzile din împrejurimi. Pe coridoare stăpânea o liniște adâncă. Și deodată clopoțelul sparse tăcerea. Era semnalul adunării în fața cancelariei.

— Cartofii noștri din beci au fost acoperiți de zăpada care a pătruns prin geam, spuse directorul, iar în bucătărie nu mai sunt deloc. Cine vrea să meargă să-i scoată de acolo?

Mulți au vrut să meargă dar a trebuit să fie aleși numai vreo cinci. In beci a fost multă muncă, nimic de zis, dar cartofii au fost desgropați Au umplut două coșuri cu cartofi pe care i-au dus în bucătărie.

— S'a spart țeava! exclamă Simion când văzu bucătăria plină cu apă. Trebue să aducem un instalator, altfel rămânem fără mâncare.

Vântul sufla cu răbufniri dese. Simion și Manea au pornit totuși să caute un instalator. L-au găsit pe una din străzile apropiate. Apa a fost oprită iar prânzul a fost gata la ora fixată.

...Zilele se scurgeau repede. In cursul diminețiilor, băieții, împreună cu profesorii, au recapitulat multe capitole, au citit multe cărți din bibliotecă. Alături de utemiștii din școală, pionierii au lucrat la deszăpezirea curții, a străzilor din împrejurimi Totul era gata pentru a reîncepe normal cursurile.

★

Și iată că într'o dimineață clopoțelul a intrat din nou în programul său obișnuit: la 6 deșteptarea, la 8 începerea cursurilor, la 1 și jumătate prânzul... Doar așa îl știu băieții din internat: punctual, nevoie mare!

Vasile BARGAOANU

In luptă cu nămeții

In ultimele săptămâni oamenii muncii din patria noastră au dus o luptă aprigă cu nămeții de pe șosele, bulevarde, străzi, din gări, de pe ulițele satelor. Alături de cei mari au lucrat și pionierii la deszăpezirea școlilor lor sau a străzilor.

Detașamentul 5 a pornit la lucru

Pe străzile orașului Constanța, printre nămeții uriași, puteai zări mulțime de oameni, tineri și vârstnici, care munceau plini de însuflețire la deszăpezirea orașului lor. Nici pe pionieri nu i-au înspăimântat troienile. Ei au muncit împreună cu părinții și frații lor.

Primii care au pornit la lucru au fost pionierii detașamentului 5 de la Școala mixtă de 7 ani, nr. 8.

— Acum, mâna pe lopeți! Ne împărțim în trei grupe și, la treabă, băieți! spuse Petre Constantin, conducătorul detașamentului

Și voinicii detașamentului 5, apucând vârtos lopețile în mână, s'au așternut la lucru pe drumul către școala lor. Care mai de care se întreceau la aruncat. Nămeții erau siliți să elibereze din ce în ce mai mult drumul.

— Gata? se auzi după o vreme glasul unui pionier.

Priviră cu toții împrejur. Nu le venea să creadă, dar într'adevăr totul era gata. „Am biruit troienele", și-au spus atunci pionierii. „Mâine o să putem merge la școală, zăpada nu ne mai împiedică".

Rada CONSTANTIN
Corespondenta „Scânteii pionierului"
în regiunea Constanța.

Cu întreaga familie

Din familia noastră n'a fost nici unul care să nu iasă la curățirea zăpezii Surorile mele, Niculița și Eugenia, au aruncat zăpada din jurul casei Eu, fiind mai mare, am lucrat împreună cu mama la deszăpezirea străzii.

Tata și alți muncitori de la cooperativa „Confecția" au încărcat zăpada în camioane, apoi mașinile au pornit-o spre câmp.

Am muncit cu mult spor. După câteva ore strada noastră și altele din jur erau deszăpezite.

Florica STATIE
Unitatea nr. 11 Râmnicul-Vâlcea.

Profesorul

E miez de noapte Liniște deplină.
Ușure, dă târcoale-un pui de vânt.
Și-o casă doar mai stărue să-și țină
Ferestrele în luminos veșmânt

Bătrânul meu profesor încă-i treaz.
Iși trece mâna peste tâmpla ninsă
Pășind către fereastra larg deschisă,
Se reazimă o clipă de pervaz...

Străvechiul ornic vremea 'mparte rar,
Deasupra mesei, unde'n scoarțe-albastre
Caietele de teză-a clasei noastre
Creionul roșu îl așteaptă iar...

...Ce amintiri deodată se 'nfiripă
Din firul vremii-acuma depănat?
De-un dulăpior măiestru încrustat
Profesorul se-apropie în pripă.

In dulăpior, pe rafturi se-odihnesc
Caiete adunate'n ani de zile.
Răsfoaie cunoscutele lor file
Cu scris șovăitor, copilăresc...

Caietele acestea, zeci și zeci,
Sunt mărturia vieții lui întregi!

Caietul lui Stoian... Afli aci
Și versuri și compuneri minunate.
Azi numele i-l știe țara toată.
Că-i însemnat pe cărți cu poezii...

Apoi al lui Andruț... Un scris mărunt
Cu slove drepte și sârguincioase.
E arhitect acum și 'nalță case
Pe unde ieri doar spini erau și vânt.

...Andruț Era orfan și sdrențăros
Mânca odată'n zi Doar pâine goală
Dar dintre câți băieți erau în școală
Cine citea ca dânsul de frumos?

O clasă de liceu... Și-a mers apoi
Să intre ucenic la zidărie.
Că foamea prea 'ncepea din scurt să-l fie.
Că prea-l băteau și viscole și ploi.

In seri târzii venea Andruț trudit.
Profesorului îi batea în poartă
Nu se lăsa băiatul frânt de soartă.
Ba se lupta cu ea mai îndârjit!

Și-l aștepta profesorul să vie
Și-i pregătea din timp caiete, cărți
Și-Andruț, mânjit de var, ca'n multe dăți
Venea 'nsetat să 'nvețe și să știe.

...Profesorul întoarce'ncet, încet
Foi după foi, de slove înnegrite
Și-apoi, cu duioșie de părinte,
La loc așează fiece caiet

In lumea asta mare, măi băieți,
Nu-i pentru el comoară mai de preț!...

Se 'ntoarce-apoi la masa cunoscută.
Pe ea, caietul meu, caietul tău
Și iar, cu semn aprins, creionul său
Greșelile din rânduri le încrustă

...Elevii săi, elevii săi de-acum
Ce nu cunosc sfârșeala foamei, gerul,
Curând vor stăpâni pământul, cerul,
Pe ape și prin munți și-or face drum..

Că nu-i nimic în cale să îi țină
Nu-i vis ce pentru ei nu s'o 'mplini!
„Voi dragii mei, profesorul șopti,
„De bucurii vă este viața plină...

„Să-mi creșteți mari, la carte s'aveți spor.
„Vă fie lupta și cu vorba, una!
„Iar eu, uitând că părul mi-i ca bruma,
„Alături vă voi fi, spre viitor..."

★

Peste oraș e liniștea stăpână.
Aripi de vânt mai fâlfâe încet
Dar tot mai stă plecat peste-un caiet
Bătrânul meu profesor de Română

Al. Ovidiu ZOTTA

In fotografie: Teatrul de Operă și Balet al R. P. R.

Așa se obișnuește la noi la începutul fiecărui an: să facem bilanțul muncii pe care a depus-o harnicul nostru popor, să aflăm ce s-a făcut în patria noastră în cursul anului care a trecut.

Un astfel de bilanț este Comunicatul Direcțiunii Centrale de Statistică de pe lângă Consiliul de Miniștri al R.P.R. In Comunicat se arată cum s'a lucrat în fabrici și uzine, pe ogoare, ce construcții noi s'au ridicat în cursul anului trecut.

Din Comunicat se vede cu cât a crescut numărul muncitorilor, tehnicienilor și funcționarilor, precum și în ce măsură a crescut nivelul de trai material și cultural al poporului nostru.

Și multe s'au făcut în patria noastră în anul care a trecut. Sub conducerea partidului, oamenii muncii au obținut insemnate succese.

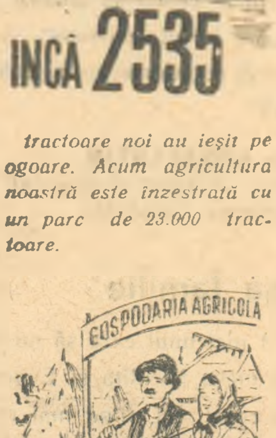
s'a mărit puterea instalată a centrelor producătoare de energie.

Acesta a fost numărul fruntașilor în producție și inovatorilor. Prin cele aproape 16.800 de inovații, perfecționări și invenții, puse în aplicare anul trecut în industrie, în construcții și transporturi, se realizează într'un an peste 260 milioane lei economii.

tractoare noi au ieșit pe ogoare. Acum agricultura noastră este inzestrată cu un parc de 23.000 tractoare.

gospodării agricole colective s'au mai înființat în anul 1953.

Cifrele arată că fabricile și uzinele noastre au dat în 1953 mai multe produse decât în alți ani. Planul producției globale, adică acela al întregii industrii din țară, a fost îndeplinit cu mai mult de sută la sută.

In multe ramuri planul a fost întrecut. Astfel, s'a obținut mai mult plumb, cupru și zinc, au fost construite mai multe motoare cu combustiune internă, motoare și transformatori electrici, strunguri, tractoare și mașini agricole. Mai mult decât era prevăzut s'au fabricat pâine, paste făinoase, produse zaharoase, țesături, tricotaje și confecții. Noi tipuri de mașini au fost fabricate în 1953: locomotive electrice pentru mină, motoare pentru industria petroliferă și pentru industria textilă, betoniere de mare capacitate, frământătoare de pâine.

La realizările industriei, se adaugă cele ale agriculturii. Comunicatul arată că în anul trecut s'au strâns mai multe cereale de pe ogoarele patriei decât în 1952. Agricultura noastră a primit forțe noi în lupta pentru recolte îmbelșugate: 6200 de specialiști, și peste 5750 tractoriști. Roadele s'au vădit mai mari acolo unde oamenii au muncit pe ogoare fără haturi, în gospodăriile agricole colective. De pildă la gospodăria agricolă colectivă din comuna Trușești, regiunea Suceava, colectiviștii au obținut 3200 kg. grâu la ha., iar în gospodăria agricolă colectivă Chisătău, regiunea Timișoara, s'au obținut 5000 kg. porumb la ha.

In 1953, pe tot cuprinsul țării s'au ridicat noi construcții de mare însemnătate, fabrici și uzine noi; așa de pildă: fabrica de rulmenți din Moldova, uzina de utilaj agricol „Tudor Vladimirescu" din București și altele. Tot în 1953 a intrat în funcțiune Teatrul de Operă și Balet al R.P.R., Teatrul de vară și cinematograful din raionul „Grivița Roșie", Complexul cultural-sportiv „23 August", Școala Medie Tehnică de mecanică din Bârlad, precum și numeroase case de cultură, cămine culturale, biblioteci, spitale. Sute de locuințe s'au construit pentru oamenii muncii în marile centre muncitorești.

Numărul muncitorilor a crescut în 1953, se mai spune în Comunicat. E un lucru important acesta. Asta nu se poate întâmpla decât într'o țară liberă ca a noastră, unde se ridică an de an noi și noi fabrici. In anul 1953 clasa muncitoare a primit în rândurile ei un număr de 49.500 tineri muncitori calificați, ieșiți de pe băncile școlilor profesionale. Peste 217.000 muncitori și-au ridicat calificarea urmând cursuri speciale, instruindu-se la locul de muncă.

In Comunicatul Direcțiunii Centrale de Statistică de pe lângă Consiliul de Miniștri al R.P.R. un capitol vorbește despre creșterea bunei stări materiale și culturale a oamenilor muncii. In anul 1953, s'a cheltuit pentru învățământ, pentru cultură și sănătate, pentru odihna oamenilor muncii și pentru cultură fizică și sport, suma de 5,4 miliarde lei — cu 24,4 la sută mai mult decât în 1952. Mai mulți au fost cei care s'au așezat în anul școlar 1953—1954 pe băncile școlilor — peste 2.000.000 elevi și studenți. Dintre aceștia aproape 400.000 au primit burse. Peste 300.000 neștiutori de carte au învățat să scrie și să citească. Peste 445.000 de oameni ai muncii și copii s'au odihnit în stațiuni balneo-climaterice, în colonii și tabere.

Privind toate aceste date și cifre ale realizărilor noastre, în fața ochilor ne apare țara întreagă cu uzinele și fabricile ei, cu ogoarele-i roditoare, cu milioanele de oameni ai muncii, cărora li se datoresc toate aceste realizări și pentru care se creează totul.

Atât reprezintă suprafața lucrărilor de împădurire. Este cea mai mare suprafață ce s'a împădurit vreodată în țara noastră.

Atât reprezintă suprafața totală a locuințelor date în folosința oamenilor muncii.

elevi și studenți urmează în anul școlar 1953-1954 cursurile școlilor de toate gradele.

exemplare de cărți și broșuri au fost tipărite în 1953; dintre acestea, pentru minoritățile naționale au fost tipărite 4.740.000 exemplare.

De ce zăpada e albă?

De ce zăpada e albă? De ce într'o zi însorită, norii sunt atât de albi, încât par uneori creste de munți acoperite cu zăpadă?

Zăpada este formată din cristale (particule) mici de gheață, iar norii din picături foarte mici de apă și din cristale mici de gheață. Și apa și gheața sunt incolore și foarte transparente. Din ele însă se formează atât norii albi, opaci, cât și zăpada deasemeni albă. Dece se întâmplă așa? Pentru că particulele de gheață, din care este formată zăpada sunt înconjurate de aer și de acea ele reflectă bine lumina. Când lumina cade pe suprafața zăpezii, o parte din raze se reflectă de pe particulele de gheață dela suprafață, iar altă parte străbate aceste particule și pătrunde mai adânc în zăpadă. Aici razele întâlnesc alte particule de gheață și iarăși o parte din ele se reflectă iar celelalte străbat prin particule. Treptat, toate razele ce cad pe zăpadă ajung să se reflecte.

Pe munții înalți se așterne a mantie de nea de multe veacuri. Straturile dela suprafață apasă asupra straturilor de jos, le presează și particulele de gheață din aceste straturi se unesc. In straturile situate și mai adânc, particulele de gheață unite alcătuiesc o gheață transparentă. Vedeți deci că atunci când din zăpadă este eliminat aerul care înconjura particulele mici de gheață, zăpada pufoasă se transformă în gheață și își pierde culoarea albă. Să luăm un alt exemplu: o bucată de sticlă este incoloră și transparentă. Dar aceeași bucată de sticlă, dacă o spargem și o fărâmițăm capătă aspectul unui praf alb. Asta pentrucă într'o bucată de sticlă fiecare părticică este strâns legată de părticelele din jur, iar în praful de sticlă particulele de sticlă sunt despărțite una de alta prin straturi de aer. Particulele de sticlă înconjurate de aer reflectă bine lumina și deaceea praful devine alb.

Când răsare și apune soarele, norii se colorează felurit, dela roșu până la violet. Zăpada de pe vârful munților, luminată de razele soarelui poate să pară și ea că „arde". Culoarea zăpezii depinde de lumina pe care o reflectă. Dacă lumina este roșie sau albastră, și aceasta trece prin particulele transparente de gheață și se reflectă, zăpada va avea atunci culoarea roșie sau albastră.

Același lucru se întâmplă și cu o hârtie albă sau cu o țesătură. Aici rolul particulelor transparente de gheață îl joacă fibrele transparente și incolore, așa cum le putem vedea la microscop. Dacă fibrele din țesătură ar fi vopsite de exemplu, în roșu și țesătura ar fi luminată cu o lumină albă, (care este un amestec de raze de felurite culori), atunci razele roșii vor trece cu ușurință prin țesătură. Reflectându-se din ele, razele se vor întoarce și vor ajunge la ochiul celui care privește. Razele de-o altă culoare nu se vor mai întoarce fiindcă fibrele vopsite în roșu le vor absorbi. De aceea, cu toate că pe o asemenea țesătură cade o lumină albă, noi o vedem totuși roșie.

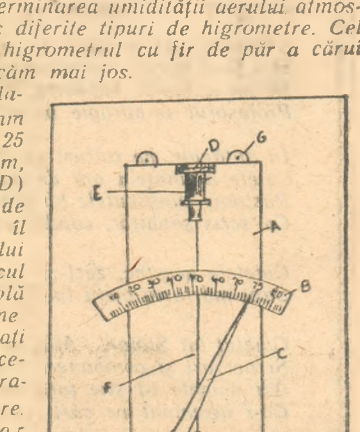
Particulele de cărbune din funingine nu sunt transparente, ele absorb toate razele neținând seama de culoarea lor. De aceea funinginea o vedem totdeauna neagră, indiferent de lumina ce cade pe ea.

N. VEDENEEVA
Doctor în Științe Fizico-Matematice
(Traducere din „Pionerscaia Pravda").

In ajutorul cercurilor pe materii

Construiți-vă un higrometru

Higrometrul este un aparat mult folosit de către meteorologi pentru determinarea umidității aerului atmosferic. Se construiesc diferite tipuri de higrometre. Cel mai simplu tip este higrometrul cu fir de păr a cărui construcție v'o indicăm mai jos.

Pe o bucată de placaj (A) de 2—4 mm grosime, lungă de 25 cm și lată de 15 cm, fixați de un șurub (D) capătul unui fir de păr. Celălalt capăt îl fixați de ciocul acului (C) ca în figură. Acul (C) îl tăiați din tablă de 0,5 mm grosime. Cadranul (B) îl tăiați din carton alb sau celuloid alb pe care trasați linii indicatoare. Din tablă tot de 0,5 mm tăiați două urechi (G) cu care veți fixa higrometrul în perete.

Funcționarea higrometrului este următoarea: când vremea se umezește, firul de păr sub influența umidității se alungește împingând acul indicator spre dreapta. Când vremea e uscată, firul de păr se contractă deviind acul către stânga. Deci, atunci când acul higrometrului va fi dat către dreapta, înseamnă că umiditatea atmosferei este în creștere; când va fi deviat spre stânga, umiditatea atmosferei va fi în scădere.

Lucrând cu multă atenție veți obține un aparat foarte folositor.

INTR'UN ORAŞ DELA POALELE MUNŢILOR...

Drumeţul care vrea să se bucure de semeţia munţilor Moldovei trebue să treacă şi prin Rădăuţi: un orăşel la poalele munţilor, care parcă străjueşte toată valea... De aici începe adevăratul, lungul urcuş spre culmi. In acest oraş am făcut nu de mult un popas.

Intr'o vilă minunată din inima Rădăuţilor, împrejmuită de un gard viu, se află „Casa Pionierilor".

*

— Să ştiţi că nu-i de mult înfiinţată, îmi spuseră cei ce mă însoţeau. Dar tare multe învaţă aici copiii. Iţi vedea !

Am vizitat toate cercurile: cercul muzical, cercul „Mâinilor îndemânatice", cel de Ştiinţele Naturii, de Desen, de Fizică, de Aeromodelism...

Mi-am umplut carnetul cu însemnări. Am auzit o mulţime de lucruri interesante despre copiii de aici. Mi s'a povestit despre o talentată acordeonistă, pioniera Elena Chelaru, care a învăţat abecedarul muzicii într'un timp uimitor de scurt; despre Lidia şi Georgeta, maestrele cercului plastic.

Apoi m'am oprit în dreptul unei uşi. Avea perdele albe, iar dinăuntru se auzea un zumzet ciudat...

— Ce-i aici? am întrebat nedumerit.

— Sst! Să intrăm încetişor! O să vedeţi acum !

Şi am văzut. In jurul unei mese lungi, pionieri şi instructori priveau cu atenţie pe perete. Se proiecta un diafilm: „Originea şi evoluţia omului".

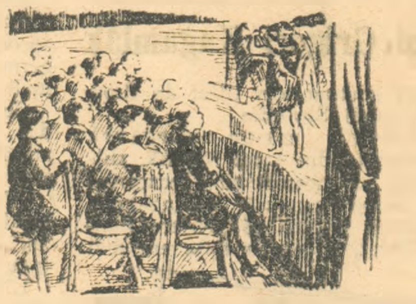
— Puţin să fi venit mai devreme, îmi spuse la sfârşit directoarea. In cercul de Ştiinţele naturii am făcut o experienţă foarte interesantă: copiii au învăţat ce e somno-terapia, ad'că vindecarea cu ajutorul somnului. Să fi văzut cum au adormit un iepure.

Am văzut apoi şoricelul dela „Colţul viu", peştişorii aurii din acvariu, prepeliţa jucăuşă din colivie.

— Avem planuri mari, îmi mai spuse directoarea. Să veniţi la vară să ne vedeţi! Pe terenul de peste drum vom face „Parcul Pionierilor". Apoi vom înfiinţa şi alte cercuri. Iar la linia ferată vom face „Gara Pionierilor". Cum trece gerul ne şi apucăm de treabă !

. . . .

Intr'o cameră dela Comitetul raional de partid, în vreme ce cuprins de

frig îmi suflam de zor în palme, l-am cunoscut pe moş Dionisie, paznicul. Stătea pe scaun şi îşi netezea agale mustăţile...

— Ai fost la „Casa Pionierilor", spui? Apoi hai să-ţi arăt şi eu ceva tot „de-al" casei. Vii ?

M'am dus. Intr'un mic saivan acoperit, am văzut ceva ce aducea cu doi viţei. Din pricina întunecimii nu ştiam ce-i. Moş Dionisie a băgat însă de seamă îndoiala mea. Imi spuse zâmbind şiret :

— Nu vezi ce căprioare frumoase? Uite şi cerbul, colo în zăpadă !

Mi-a povestit apoi cum copiii vin şi le îngrijesc, le aduc bucăţi de zahăr, pâine moale...

— Să-ţi mai spun: aici vor sta până la primăvară. Atunci va începe lucrul la „Parcul Pionierilor" Căprioarele şi cerbul vor avea locul lor în parc. O să ne mai aducă şi alte animale, de tot felul. Frumos o să mai fie parcul !

Am părăsit apoi orăşelul dela poalele munţilor. M'am gândit însă multă vreme la copiii isteţi şi harnici pe care i-am întâlnit, la tot ce se vor face pentru bucuria lor. Şi cât de mult doresc să-i văd la vară la lucru în parcul şi în gara lor !

Rădăuţi
Februarie-1954

Al. ARCALEANU

Iepuraşii lui Iosif

Zorile de-abia mijesc şi viforul nu mai conteneşte. Clanţa dela uşa casei, albită de ger, se mişcă. De după uşă, ţinând în mână un castron mare, plin de morcovi, apare Iosif.

Grăbit, trece prin curte, intră repede în grajd şi nu se opreşte decât în faţa coteţului, unde îl aşteaptă 12 botişoare flămânde.

Cu multă îndemânare, Iosif a umplut castronaşele fiecărui iepure. Când totul a fost gata, a închis uşile rând pe rând şi spunându-le în gând „la revedere, iepuraşi, mă duc la şcoală", a sbughit-o afară.

*

Intr'o zi l-am vizitat pe Iosif Lux acasă. El mi-a povestit cum îşi îngrijeşte iepuraşii.

— E interesant să ştii cum trebue crescuţi iepurii, mi-a zis el.

Şi Iosif mi-a povestit o întâmplare din primele zile când a înce-

put să îndrăgească iepurii. O iepuroaică născuse 9 puişori. Iosif le-a dat de dimineaţă să mănânce, iar după aceea a plecat la şcoală. Când s'a întors n'a mai găsit însă nici un pui.

Ce credeţi că se întâmplase? Iepuroaica îşi mâncase puii. De atunci el cunoaşte bine iepurii şi, de multe ori, îi desparte pe pui de mama lor.

In timp de iarnă, Iosif dă iepurilor mâncăruri diferite. De pildă: orz, ovăz, morcovi, gulii, sfeclă, foi de varză şi ierburi uscate (fân).

Ca Iosif mai sunt şi alţi copii, în comuna Giarmata, regiunea Timişoara, cărora le plac foarte mult animalele mici. Ei se întâlnesc deseori, discută despre îngrijirea lor.

Fiecare dintre copii ştie că, cu cât îi vor îngriji mai bine, cu atât iepurii se vor înmulţi şi vor creşte în greutate.

Rozalia BREŞTEANU

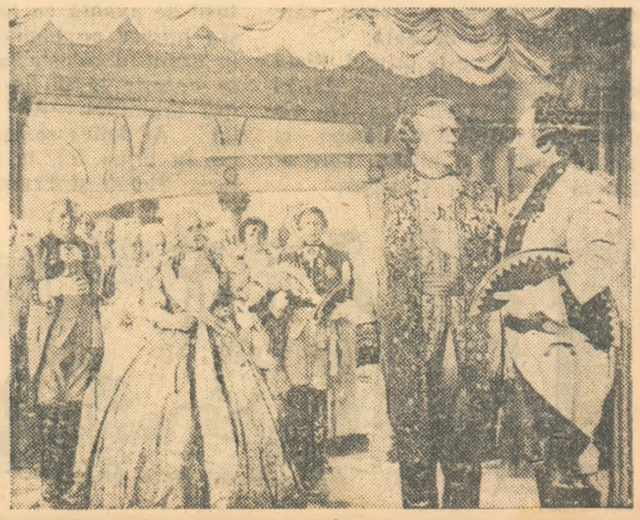

Prin secolul al XV-lea, turcii ajunseseră pe litoralul Mării Negre ameninţând întreaga Rusie. Şi a început atunci lupta darză a poporului rus, împotriva năvălitorilor, luptă care se termină abia la sfârşitul secolului al XVIII-lea prin alungarea turcilor.

Filmul ne înfăţişează chipul de neuitat al unuia dintre conducătorii luptei poporului rus împotriva turcilor, amiralul Feodor Feodorovici Uşacov. Prin inovaţiile aduse de el în domeniul luptelor navale şi prin aceea că s'a sprijinit întotdeauna cu încredere pe bărbăţia şi abnegaţia marinarilor ruşi, el a reuşit să pricinuiască mari pagube flotei turceşti. Dar tocmai aceste succese i-au atras ura unor invidioşi conţi şi amirali ca Mordovţev şi Voinovici, oameni vicleni şi străini de popor. Ei căutau să arate că inovaţiile lui Uşacov sunt dăunătoare flotei ruseşti ca şi dragostea sa faţă de marinarii de rând.

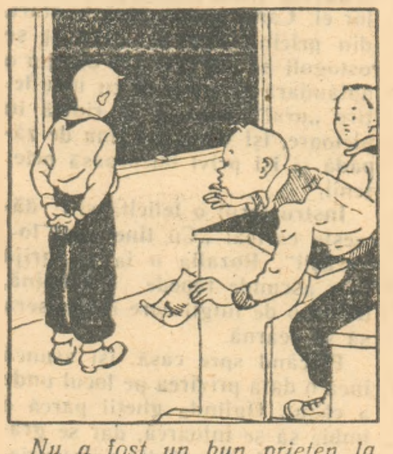
Neluând în seamă uneltirile de la curtea imperială, Feodor Feodorovici Uşacov, în fruntea vitejilor marinari ruşi reuşeşte să-şi atingă scopul, iar scopul său nu era gloria personală, ci slujirea cu abnegaţie a Rusiei, a poporului său.

Sandu ALEXANDRU

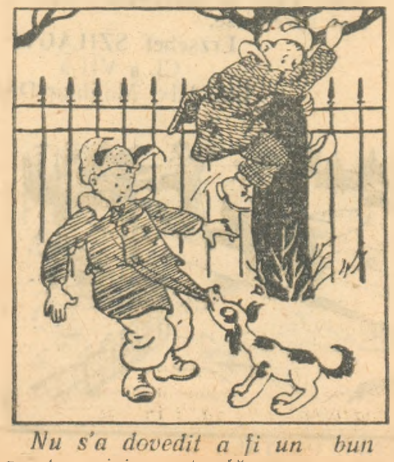

In fotografie: o scenă din filmul „Bătălia din golful Caliacra" (Amiralul Uşacov, seria I-a).

Asta e prietenie ?

Nu a fost un bun prieten la lecţie.

Nu s'a dovedit a fi un bun prieten nici pe stradă.

Olimpiada tinerilor FIZICIENI

IN AJUTORUL PARTICIPANŢILOR

Mulţi dintre voi vreţi să participaţi la Olimpiada Tinerilor Fizicieni. Unii poate aveţi greutăţi în rezolvarea unor probleme. De aceea publicăm acum două probleme asemănătoare celor propuse în cadrul olimpiadei, cu rezolvările lor. Ele vă vor arăta cum trebue rezolvate problemele propuse de noi.

Problemă.

Aflaţi care este greutatea aproximativă a atmosferei pământului, dacă se cunoaşte presiunea exercitată de ea şi raza pămîntului. Prin presiunea atmosferică se înţelege presiunea unei coloane de mercur cu secţiunea de 1 cm^2 şi înălţimea de 76 cm. Pentru a o exprima în kg. cm^2 vom ţine seama de înălţimea coloanei de mercur, care este de 76 cm., şi de greutatea specifică a mercurului care este de 13,6 gr./cm^2. Deci, presiunea atmosferică este egală cu $76 \times 13{,}6 = 1{,}033$ kg. cm^2.

Rezolvarea : se ştie că raza pământului este egală cu aproximativ 6370 km., iar presiunea de o atmosferă, în fizică, este egală cu 760 mm. col. de Hg. sau 1,033 kg/cm^2. Deci pe toată suprafaţa pământului (S) greutatea cu care va apăsa atmosfera va fi :

$G = P.\ S = 1.033\ 4\pi\ (6370)^2\ 10^{10} = 4.10^{18}$ kg. sau $G = 4.10^{14}$ vagoane.

Problemă. Unul din sistemele moderne pentru încălzirea camerelor iarna, este încălzirea cu gaze naturale. Flacăra gazului natural poate să ardă fie în interiorul unei sobe, fie pe câteva cărămizi, arzând liberă în atmosfera camerei. In ambele cazuri, aerul din cameră se încălzeşte. De ce atunci când flacăra arde în sobă căldura se păstrează mai multă vreme decât atunci când arde liberă?

Răspunsul: Când flacăra arde în sobă ea încălzeşte cărămizile. Acestea, la rândul lor, radiază căldura în mediul înconjurător. Când flacăra arde liberă ea încălzeşte, e drept, odaia, însă datorită curenţilor de aer, precum şi datorită faptului că uşile şi geamurile nu sunt ermetic închise, această căldură se pierde foarte repede. Pentru acest motiv se preferă să se încălzească camerele cu sobe; sobele au proprietatea de a conserva mai multă vreme căldura şi de a o transmite aerului din cameră.

Armata Sovietică — armată a păcii şi libertăţii popoarelor

La 23 Februarie, oamenii muncii din lumea întreagă au sărbătorit cea de-a 36-a aniversare a creării Armatei Sovietice şi a Flotei Maritime Militare a U.R.S.S.

Armata Sovietică este prima armată din lume a muncitorilor şi ţăranilor. Creată şi condusă de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, Armata Sovietică a înscris în istorie fapte de un eroism legendar, atât în anii războiului civil cât şi în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei.

Armata Sovietică este o armată eliberatoare. Niciodată nu vor fi uitaţi ostaşii sovietici de către locuitorii Varşoviei şi ai Pragăi, ai Budapestei şi ai Sofiei, ai Bucureştiului şi ai multor alte oraşe şi sate din diferite ţări, cărora ei le-au deschis calea libertăţii.

Apărând pacea şi libertatea popoarelor, Armata Sovietică invincibilă şi-a dovedit tăria ei de granit.

Carnetul de Comsomol al lui Grigori Kagamlâk

„Chiar de-ar fi să mor, n'am să dau un pas înapoi! Jur pe sângele meu".

Aceste cuvinte au fost scrise cu sânge, în timpul luptelor îndârjite cu hitleriştii, de către sergentul Grigori Kagamlâk. Pentru actele sale de vitejie, el a primit post-mortem titlul de Erou al Uniunii Sovietice.

...Unităţile noastre alungaseră pe fascişti din satul Nikolsk. Hitleriştii au încercat să-l recucerească. Grupa condusă de Kagamlâk a primit ordinul să acopere flancul drept, unde primejdia era mai mare. Ca întotdeauna, Kagamlâk a orânduit totul aşa ca să-l primească pe duşman cum se cuvine. Ostaşii săi au săpat tranşee în zăpadă şi s'au pregătit de luptă.

N'a trecut mult şi au apărut tancurile inamice, urmate de mitraliori. Numai când hitleriştii au ajuns foarte aproape, Kagamlâk a dat ordin să se deschidă focul.

In toiul luptei, el a spus tovarăşilor săi:

„Asta-i pământul nostru. Nu-l vom lăsa pe duşman să-l pângărească. Fiţi dârji, tovarăşi!"

Insufleţiţi de exemplul comandantului lor, ostaşii ţinteau de-aproape, fără greş. Două tancuri germane au încremenit în flăcări, lovite în plin de Kagamlâk.

Curajosul sergent a fost rănit, dar a continuat să conducă lupta unităţii sale. In tranşee rămăsese doar Kagamlâk şi doi ostaşi.

„Vom lupta până la ultima picătură de sânge, spuse Kagamlâk. Nu-i vom lăsa pe fascişti să treacă!..."

Uimiţi de dârzenia ostaşilor sovietici hitleriştii şi-au pierdut cumpătul. Folosindu-se de răgazul dat de şovăiala inamicului, Kagamlâk a scos Carnetul de Comsomol şi a scris în el, cu sânge, cuvintele jurământului.

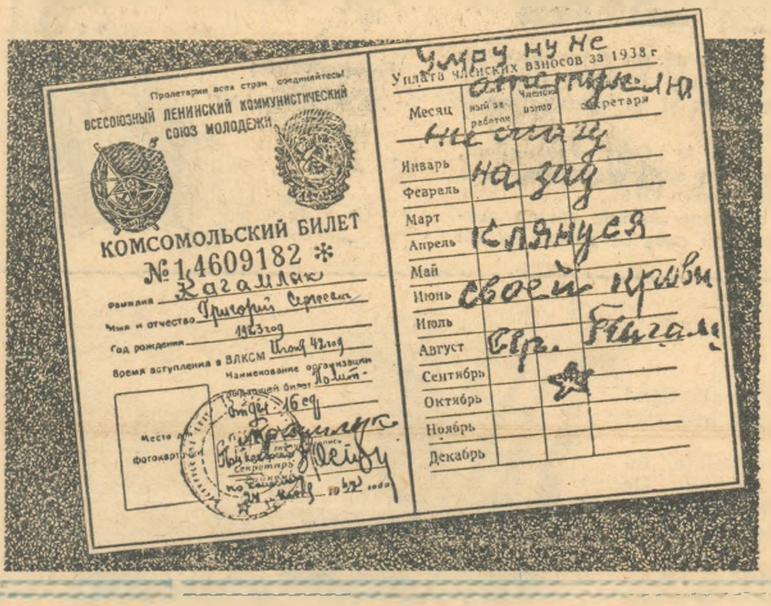
Cu forţe noi, lupta a urmat în clocot. A fost ucis mitraliorul. Kagamlâk, istovit, a apucat cu ultimele puteri mitraliera şi a continuat să tragă.

...Un glonţ vrăjmaş îl loveşte în piept. Se prăbuşeşte. Dar iată că se aud voci dragi, uralele victorioase ale tovarăşilor care porneau atacul.

Comandantul companiei, Dubok, îl îmbrăţişă pe comsomolistul care îşi trăia ultimele clipe. Kagamlâk deschise ochii şi şopti:

„Duşmanul n'a trecut tovarăşe locotenent-major... Nu l-am lăsat..."

(Din cartea „Tineretului despre Armata Sovietică")

Caporalul E. Dmitriev, ostaş în Armata Sovietică, împreună cu copilul german Karol Heintz pe care l-a salvat de la înec.

La monument

Pe colina Cetăţuia, din Râmnicul-Vâlcea se află monumentul eroilor sovietici. Cu prilejul zilei Armatei Sovietice, în amintirea eroilor căzuţi pentru eliberarea oraşului lor, locuitorii au dus coroane şi flori pe care le-au aşezat lângă monument. Alături de cei mari a mers şi un grup de pionieri dela şcoala elementară Nr. 1 băieţi şi şcoala elementară Nr. 1 fete care au adus salutul lor pionieresc şi au depus o coroană de flori.

Maria DIACONESCU
Corespondenta „Scânteii Pionierului" în R.Vâlcea

O ZI DE IARNĂ

E Duminică dimineaţa. Stau la geam şi privesc. Valul gros de ceaţă se destramă şi încet, încet razele aurii ale soarelui desvălue muntele Bela, munţii Ciucului şi munţii Lăpuşului. Oriunde aş privi, totul e alb, acoperit cu zăpadă. Parcă şi bătrânul Someş a încremenit de ger.

★

Iosif nu stă mult pe gânduri şi când abia s'a luminat de zi pleacă cu schiurile la spinare.

— Sportul de dimineaţă e cel mai sănătos, îşi spune el şi o porneşte pe munte fluerând. Acolo, în locul hotărît din ajun, se întâlneşte cu Ladislau, Francisc şi Ştefan.

— Noroc, prieteni. Azi mi-aţi luat-o înainte!

— Sigur, de ce te miri? Mie îmi place atât de mult să schiez, că nu pot dormi când ştiu că a doua zi viu pe munte, răspunde Francisc îmbujorat de ger.

— Bine, bine, dar văd că pierdem vremea; hai să organizăm întrecerea, zise Ladislau. Ia să vedem cine trece astăzi norma F.G.M.A.? Să încercăm prima dată să coborîm pe rând, câte unul, apoi toţi deodată.

Francisc porneşte primul. Pista este destul de anevoioasă, dar el ajunge la ţintă cu bine. Nu s'a împiedicat niciodată. După el pleacă Iosif şi Ladislau care alunecă şi ei uşor şi sigur.

Ştefan, înalt numai de-o şchioapă şi iute ca un titirez, se repede după ei pe pantă. De emoţie însă, a uitat să-şi lege cureaua schiului la un picior. Pe la jumătatea drumului dă peste un bulgăr de zăpadă, se împiedică în schiul nelegat şi hop! se trezeşte cu nasul în zăpadă. Toţi izbucnesc în râs.

— Ce-i, Ştefane, crezi că eşti la campionatul republican? îl întrebă cineva.

Iosif îl ajută să se ridice şi să urce amândoi spre vârf. De data asta o pornesc toţi deodată. La început coboară cu aceeaşi viteză, dar în câteva clipe Ladislau şi Iosif se desprind de grup şi încep o întrecere înverşunată.

Ladislau o ia înainte, Iosif încearcă să-l ajungă, dar nu reuşeşte.

Aproape de vale, schiurile lui Ladislau intră într'o buturugă putrezită, ascunsă sub zăpadă. Iosif se avântă cu toată puterea şi-l întrece pe Ladislau. Ajunge în drum, o coteşte la dreapta şi se opreşte la dudul din marginea drumului. Aici este „startul". Al doilea soseşte Ladislau, iar în urma lui, la cotitură, se ivesc Ştefan şi Francisc.

— Ei, Iosife, tot ai câştigat laurii, glumi Ştefan.

...Şi începe o luptă aprigă cu bulgări de zăpadă. Când, însă, clopotul vesti ora prânzului, o porniră cu toţii spre casă.

★

După masă pionierii sunt la club: unii citesc, alţii joacă „omule, nu te supăra", iar alţii stau cu privirile aţintite asupra tablelor de şah. Iuliana şi Magda au început o partidă.

Dar pentru a juca şah trebue să cunoşti o tactică deosebită. Iuliana se repede dela început şi ia nebunul Magdei. Insă sare calul Magdei şi dezarmează regina albă şi mândră. Iuliana care joacă cu albii, mai face o mişcare, dar pionii negri pornesc la atac. Ei merg numai înainte şi albii bat tot în retragere, pentrucă Iuliana e un conducător slab şi armata ei nu poate să ţină piept atacului.

— Lasă, Iuliana, nu te supăra. După ce ai să mai fii de câteva ori „mat", ai să te obişnuieşti cu tactica şahului, îi spune Magda...

— Mat! strigară dintr'o dată colegii adunaţi în jurul celor două jucătoare. Şi într'adevăr Magda i-a dat „mat" Iulianei.

— Ei.. şi ce? Am să învăţ mai bine şi-am să-mi iau revanşa, zise Iuliana şi o invită pe Emma la o altă partidă. Nici nu apucară să se aşeze bine la masă, că în cameră intră ca o furtună, Edith:

— Veniţi repede s'o vedeţi pe Rozalia. O să câştige concursul de patinaj! spune ea pe nerăsuflate. In câteva clipe sala clubului rămâne goală.

Pionierii o luară la fugă spre terenul de patinaj al şcolii. In jurul patinoarului se strânsese o mulţime de copii care urmăreau atenţi concursul. Rozalia era într'adevăr mult înaintea tovarăşilor ei. Când ajunse însă la start, din pricina vitezei căzu şi se rostogoli pe gheaţă. Cei din jur o aplaudară şi strigară cu însufleţire „ura!" Rozalia se ridică în picioare, îşi scutură haina de zăpadă şi îşi privi bucuroasă prietenii.

Instructorul o felicită şi-i dăruieşte cartea: „Cu tine sunt tovarăşii". Rozalia o ia cu grijă şi o ascunde repede sub haină, ferind-o de fulgii care începuseră să se cearnă.

Plecând spre casă, îşi aruncă încă o dată privirea pe locul unde a căzut. Oglinda gheţii parcă o îmbie să se întoarcă, dar se grăbeşte să-şi ajungă din urmă prietenii, care se îndreaptă sgomotoşi spre case.

Erzsebet SZILAGYI
Cl. a VII-a
Lic. Mixt Maghiar Dej

Redacţia: Bucureşti, str. Academiei Nr. 17 Tel. 6.09.26 — Administraţia: 5.79.60 Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI. Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scânteii